

Publicerad 2010-11-04 01:27 av Litorina

Älvmannen

Nu vässar älvmannen hällarna blanka
med forsande iver
och kallblodig håg
blir malmen till skärande stål

Och klocktornets svaj
i den höstliga stormen i svart siluett
Skrämmer kajorna bort
genom molnslöjans port
till det drömda

Den åldriga mannen
en virvlarnas Nietzsche
i leended rynkas föraktet
mot oss

Och han slipar sin yxa
en strandkantens egg
för de sköraste halsar
på jorden

Men klocktornet lystrar
till frändernas dån
de skall skrämma den gamle till tystnad

Likt kajorna uppåt
för älvmannen ner
sina grinande tänder
i djupet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Litorina med Poeter.se id #1326 innehar upphovsrätten